

SÈRIE 5

1. Exercici de traducció

La versió correcta del text pot adoptar formes distintes; donem la següent com a pauta orientativa:

«Laocoont, el germà d'Anquises, era sacerdot d'Apol·lo. Contra la voluntat d'Apol·lo, s'havia casat i havia tingut fills. El déu, havent-se presentat l'ocasió, va enviar per les ones del mar dos serpents, per tal que matessin els fills. En voler Laocoont portar-los ajut, també el van matar a ell.»

2. Exercici de morfosintaxi i etimologia

2.1. Morfosintaxi

- a) El subjecte de *procreauerat* és el substantiu *Laocoon* sobreentès.

El complement directe de *procreauerat* és el substantiu *liberos*.

- b) La construcció formada per *occasione data* és un ablatiu absolut.

Està constituïda pel substantiu en ablatiu *occasione* que concorda amb el participi *data*, també en ablatiu.

El participi *data* és el predicat verbal de la construcció i el substantiu *occasione* li fa de subjecte.

- c) El nexa subordinant *cum* introdueix una oració subordinada adverbial temporal-causal (*cum* històric).

El pronom *eis* es refereix a *filios* i fa la funció de complement indirecte del predicat verbal *ferre uellet*.

- d) El pronom *ipsum* es refereix al substantiu *Laocoon*.

2.2. Etimologia

a)

- confraternitzar, etc.
- dúctil, etc.
- afiliar, etc.
- fluctuant, etc.

b)

- *duos*
- *misit*

3. Exercici de cultura llatina i el seu llegat

OPCIÓ A

- 3.1. c) in mente
- 3.2. b) un modus operandi
- 3.3. c) urbi et orbi
- 3.4. d) memoràndum

OPCIÓ B

- 3.1. F
- 3.2. V
- 3.3. F
- 3.4. V

4. Exercici d'exposició d'un tema de cultura llatina i el seu llegat

El redactat següent és un simple model orientatiu, que no ha de ser reproduït literalment.

L'episodi de les *Metamorfosis* d'Ovidi amb el qual es pot relacionar el cas real de Nilofar Ayoubi és el d'«Ifis i lante».

La faula ovidiana transcorre a Creta. Ifis és filla de Ligdus i Teletusa, un matrimoni de classe molt humil. Estant Teletusa embarassada, quan ja s'acosta el part, Ligdus expressa a la dona dos desigs: que pareixi amb el mínim dolor i que la criatura sigui mascle, atès que no tenen mitjans per assumir la càrrega econòmica que representa una nena. Ben a contrari, si els nasqués una filla, de fet, caldria matar-la. A punt ja de parir, una nit a Teletusa se li apareix en somnis la deessa egípcia Isis, la qual l'encoratja a desobeir el mandat del marit en el cas que li neixi una nena. Arribat el moment, pareix una nena i la mare la fa passar per nen. El pare, complint els seus vots, li posa el nom de l'avi, Ifis, un nom que és comú als dos sexes, i la mare se n'alegra perquè almenys el nom no enganya. Ifis és criada com un noi i als tretze anys, seguint la tradició, el pare li busca promesa i l'escollida és la bonica companya lante. Totes dues s'enamoren. Ifis és conscient que el matrimoni no es podrà consumir convencionalment i pateix desesperadament. El dia abans del casament, Teletusa, acompanyada de la filla, demana ajut a Isis. Per intervenció de la deessa la noia és transformada en noi i, l'endemà, se celebra el matrimoni entre Ifis i lante.

El punt de coincidència fonamental entre la història mítica d'Ifis i el cas real de Nilofar és que l'una i l'altra, fins als tretze anys, fins a la pubertat, passen per ser nens. El fet es pot justificar en les dues històries pel rol privilegiat dels mascles en les societats respectives de les protagonistes.

Tanmateix, entre una història i l'altra hi ha diferències significatives. El paper dels progenitors, per exemple, és ben diferent: en la història d'Ifis, és la mare Teletusa que ho promou per evitar que sigui morta; en el cas de Nilofar, el pare, per garantir-ne l'educació i la llibertat. Tampoc no hi ha coincidència en el seu desenllaç: Nilofar, com a noia, esdevé una activista pel dret de les dones afganeses i es casa amb un diplomàtic; en canvi, Ifis, és transformada en noi per la deessa Isis i, així, es pot casar amb lante.